

ΠΑΝΑΓΙΑ ΡΟΔΟΝ ΤΟ ΑΜΑΡΑΝΤΟΝ...χαίρε, η μόνη βλαστήσασα...!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πεμπτουσία](#)·
[Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

«Ρόδον το αμάραντον, χαίρε, η μόνη βλαστήσασα...»

Ο ύμνος αυτός των Χαιρετισμών χρησιμοποιεί σαν εικόνα ένα λουλούδι με το ωραιότερο άρωμα: Το ρόδο, δηλ. την τριανταφυλλιά. Η Παναγία είναι η Τριανταφυλλιά, απ' όπου βλάστησε το Τριαντάφυλλο που λέγεται Χριστός.

Ο Χριστός είναι «το ρόδον το αμάραντον». Όποιος πλησιάζει το Χριστό αισθάνεται μία ουράνια ευωδία. Το λέει ο απόστολος Παύλος: «Χριστού ευωδία εσμέν τω Θεώ εν τοις σωζομένοις» (Β' Κορ. 2,15).

Ιησούς! Το ρόδον της σωτηρίας. Βλάστησε στη στείρα γη. Ο Χριστός είναι ρόδο, τριαντάφυλλο, εκ Παρθένου. Και τα ωραιότερα λουλούδια της γης είναι μολυσμένα από το μόλυσμα της αμαρτίας. Ένα λουλούδι είναι απόλυτα αμόλυντο: Ο Ιησούς Χριστός. Και αυτό γιατί γεννήθηκε από Παρθένο, χωρίς το κληρονομικό μόλυσμα του προπατορικού αμαρτήματος.

Και η Παρθένος Μητέρα είναι «ρόδον το αμάραντον», που φανερώνει το αμόλυντον και καθαρόν της Παρθένου. Ο Θεός έψαχνε να βρει ευωδία στον κόσμο, μα πουθενά. Παντού η δυσοσμία της αμαρτίας. Και ξαφνικά, να, βρίσκει ένα λουλούδι. Είναι μοναδικό. Μοσχοβολά. Ήταν η Μαρία η Παρθένος. Μοναδικός άνθρωπος στον κόσμο χωρίς μόλυσμα, πεντακάθαρη. Παναγία. Ρόδο, τριαντάφυλλο, φυτρωμένο στο βράχο, από τη στείρα Άννα.

Την είδε ο Θεός και οσφράνθηκε το άρωμα της αρετής της. Γι' αυτό λέγεται «το οσφράδιον του πάντων Βασιλέως».

Όλα τα λουλούδια κάποτε μαραίνονται. Και μάλιστα γρήγορα. Και η ζωή του ανθρώπου ένα λουλούδι είναι που μαραίνεται. Ένα λουλούδι δύο χιλιάδες τώρα χρόνια παραμένει αμάραντο και θα παραμένει στους αιώνες: Η αειπάρθενος Παναγία. Ούτε ο χρόνος μπορεί να την μαράνει. Ούτε οι βλασφημίες των άσεβων μπορούν να την μολύνουν.

Ο κάθε πιστός μπορεί να γίνει ρόδο. Η περίοδος του δεκαπενταγούστου αποβλέπει στο να ευωδιάσουμε. Πώς; Με τη μετάνοια και τη νηστεία. Ο ιερός Χρυσόστομος ονομάζει μύρο τη νηστεία: «Στήθι εγγύς του νηστεύοντος και μετέλαβες αυτού ευθέως της ευωδίας· μύρον γαρ έστιν ο νηστεύων πνευμα-τικόν, και διά των οφθαλμών, και διά της γλώττης, και διά πάν-των εμφανίων την της ψυχής ευταξίαν».

Ας απολαύσουμε τα ρόδα της χάριτος της Παρθένου Παναγίας, του Θεανθρώπου γλυκύτατου Ιησού και της γλυκείας ζωής της Εκκλησίας. Για να φθάσουμε στο γλυκύ παράδεισο.

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr